

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 24. juni 2016

Sag 253/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Bjarne E. Bødtker, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Holstebro den 9. december 2014 og af Vestre Landsrets 13. afdeling den 28. april 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Lene Pagter Kristensen, Vibeke Rønne, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande for landsretten.

Anbringender

T har anført, at betingelserne for forvaring ikke er opfyldt. Han er fundet skyldig i 6 forhold, men ingen af dem er omfattet af straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, om ”voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse”, idet der ikke er anvendt vold, trusler om vold eller tvang til at opnå samleje eller andet seksuelt forhold end samleje med et barn, jf. straffelovens § 225, jf. § 222. Hertil kommer, at ingen af de krænkede piger var under 12 år. Farlighedskriteriet i § 70, stk. 2, nr. 2, og nødvendighedskriteriet i § 70, stk. 2, nr. 3, er heller ikke opfyldt.

Der bør i stedet for forvaring idømmes en tidsbestemt straf på mindre end 3½ års fængsel.

Anklagemyndigheden har anført, at samtlige betingelser for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2, er opfyldt. Under de omstændigheder, der er lagt til grund ved bevisbedømmelsen, har sagens forhold 3 karakter af en alvorlig seksualforbrydelse, som opfylder kriminalitetskravet i § 70, stk. 2, nr. 1. På baggrund af de mange forstraffe og Retslægerådets udtalelser er det endvidere klart, at farlighedsbetingelsen i § 70, stk. 2, nr. 2, er opfyldt. Nødvendighedsbetingelsen i § 70, stk. 2, nr. 3, er også opfyldt, da den tidsmæssige udstrækning af en fængselsstraf ikke er tilstrækkelig til at forebygge den fare for andre, som T frembyder.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, for at dømme T til forvaring er opfyldt.

Efter landsrettens beskrivelse af omstændighederne ved forhold 3 finder Højesteret forholdet omfattet af strafskærpsbestemmelsen i straffelovens § 222, stk. 1, 2. pkt., idet T ved udnyttelse af sin fysiske og psykiske overlegenhed dels har forsøgt at skaffe sig samleje, dels har skaffet sig andet seksuelt forhold end samleje med F, der på gerningstidspunktet var 13 år, jf. § 225, jf. § 222, stk. 1, jf. til dels § 21. Højesteret tiltræder, at han ved domfældelsen i forhold 3 er fundet skyldig i en alvorlig seksualforbrydelse og forsøg herpå, og at betingelsen i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 1, derfor er opfyldt.

Af de grunde, som byretten og landsretten har anført, tiltræder Højesteret endvidere, at også betingelserne i § 70, stk. 2, nr. 2 og nr. 3, er opfyldt.

Højesteret tiltræder herefter, at T er idømt forvaring, og at der sker bortfald af straffen på 30 dages fængsel, der blev stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 10. september 2014, jf. straffelovens § 89 a.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.